

Sygn. akt III AUa 597/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Czaja
Sędziowie:	SA Krystyna Smaga SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz (spr.)
Protokolant: protokolant sądowy Kinga Panasiuk-Garbacz	

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2018 r. w Lublinie

sprawy U. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji U. M.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 27 marca 2017 r. sygn. akt VIII U 4112/16

oddala apelację.

Małgorzata Rokicka-Radoniewicz Elżbieta Czaja Krystyna Smaga

III AUa 597/17

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 2 listopada 2016 roku przyznał U. M. emeryturę od dnia (...), tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Wysokość emerytury została ustalona w kwocie 492,24 złotych.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Lublinie wniosła U. M., domagając się jej zmiany poprzez uwzględnienie przy obliczaniu wysokości emerytury okresu zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni (...) w B. w okresie od dnia 13 lipca 1973 roku do dnia 7 kwietnia 1975 roku, jednocześnie z bez uwzględniania zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni od dnia 4 maja 1978 roku do dnia 5 kwietnia 1979 roku. W uzasadnieniu wskazała, że okres pracy od

dnia 4 maja 1978 roku do dnia 5 kwietnia 1979 roku został już zaliczony do okresu pracy w rolnictwie i od dnia 21 stycznia 2011 roku przyznana jej została emerytura rolnicza na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2009 roku. W wyżej wymienionym okresie wykonywała pracę jako rolnik oraz jako pracownik, a zaliczenie go do okresu uprawniającego do emerytury pracowniczej spowoduje utratę prawa do emerytury rolniczej.

Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 27 marca 2017 roku oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy ustalił, że U. M. urodziła się w dniu (...). W dniu 29 grudnia 2008 roku złożyła wniosek o ustalenie kapitału początkowego, do którego dołączyła dokumenty poświadczające okresy zatrudnienia. Ze świadectw pracy z dnia 30 listopada 1989 roku wynika, że w okresie od dnia 13 lipca 1973 roku do dnia 7 kwietnia 1975 roku była zatrudniona w Gminnej Spółdzielni (...) w B. na podstawie umowy agencyjnej na stanowisku Gospodarcza Klubu (...). Ponadto była zatrudniona w tej samej Spółdzielni w okresie od dnia 4 maja 1978 roku do dnia 5 kwietnia 1979 roku na podstawie umowy agencyjnej na stanowisku Agenta (...). Spółdzielnia odprowadzała składki do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Decyzją z dnia 17 marca 2009 roku Zakład ustalił wartość kapitału początkowego dla U. M., a decyzją z dnia 14 października 2016 roku dokonał jego ponownego ustalenia. Do obliczenia kapitału uwzględniono okresy zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni (...) w B..

Wnioskodawczyni od dnia 21 stycznia 2011 roku pobiera emeryturę rolniczą, do ustalenia której nie zaliczono żadnych okresów pracy pozarolniczej.

Zaskarżoną decyzją z dnia 2 listopada 2016 roku organ rentowy, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 6 października 2016 roku, przyznał wnioskodawczyni emeryturę od dnia (...). Do stażu pracy organ rentowy uwzględnił okresy zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni (...) w B. od dnia 13 lipca 1973 roku do dnia 7 kwietnia 1975 roku oraz od dnia 4 maja 1978 roku do dnia 5 kwietnia 1979 roku.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony w oparciu o dokumentację zgromadzoną w aktach kapitałowych oraz aktach emerytalnych, przedłożonych przez organ rentowy, przy czym okoliczności w nich stwierdzone nie były sporne w niniejszej sprawie.

Kwestią sporną jest natomiast możliwość pominięcia ubezpieczenia z okresu zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni (...) w B. przez organ rentowy przy ustalaniu prawa i wysokości emerytury.

Sąd Okręgowy orzekł, że zgodnie z art. 4 pkt 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887, tekst jedn. ze zm.) ubezpieczonym jest osoba podlegająca ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, określonym w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, a także osoba, która przed dniem wejścia w życie ustawy podlegała ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu, z wyłączeniem ubezpieczenia społecznego rolników. Z kolei okresem ubezpieczenia w świetle art. 4 pkt 5 ustawy emerytalnej jest okres opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz okres nieopłacania składek z powodu przekroczenia w trakcie roku kalendarzowego kwoty rocznej podstawy wymiaru składek, o którym mowa w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych.

Ustawodawca w art. 6 cytowanej ustawy wymienił okresy składkowe, które uwzględnia się przy ustalaniu prawa do emerytury. Są nimi m.in. okresy ubezpieczenia, którym na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku (Dz. U. z 2016 r., poz. 963, tekst jedn. ze zm.) podlegają osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej.

Ponadto aktem prawnym regulującym kwestię ustalania prawa do emerytury jest rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r., nr 237, poz. 1412). Zgodnie z § 10 ust. 1 pkt 2 tego rozporządzenia zainteresowany zgłaszający wniosek o emeryturę powinien dołączyć do wniosku dokumenty stwierdzające okresy uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokość. Środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w postępowaniu o świadczenie emerytalno-rentowe jest według § 22 ust. 1 rozporządzenia m. in. świadectwo pracy. Jak natomiast stanowi § 28 ust. 2 rozporządzenia po wydaniu decyzji w sprawie świadczenia organ rentowy zwraca

zainteresowanemu, na jego wniosek, przedłożone dokumenty po sporządzeniu ich kopii, z wyłączeniem zaświadczeń potwierdzających wysokość wynagrodzenia, przychodu, dochodu i uposażenia, przyjmowanych do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń, rachunków poniesionych kosztów pogrzebu oraz pisemnych zeznań świadków i oświadczeń zainteresowanego.

Z bezspornego w niniejszej sprawie stanu faktycznego wynika, że U. M. od dnia (...)nabyła prawo do emerytury z uwagi na osiągnięcie wieku emerytalnego określonego w art. 24 ust. 1a pkt 13, zgodnie z którym wiek emerytalny dla kobiet urodzonych w okresie od dnia 1 października 1955 roku do dnia 31 grudnia 1955 roku wynosi co najmniej 61 lat. Zarówno prawo do emerytury, jak i jej wysokość, a wcześniej kapitał początkowy, zostały ustalone na podstawie przedłożonej dokumentacji, z której w sposób bezsprzeczny wynika, że w okresach od dnia 13 lipca 1973 roku do dnia 7 kwietnia 1975 roku oraz od dnia 4 maja 1978 roku do dnia 5 kwietnia 1979 wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy agencyjnej. Wnioskodawczyni nie może zatem zanegować tego faktu i wnioskować o jego pominięcie. Nie przewidują tego aktualnie obowiązujące przepisy prawa. Wnioskodawczyni przysługuje jedynie prawo do wycofania wniosku o emeryturę, nie później jednak niż do dnia uprawomocnienia się decyzji, o czym stanowi art. 116 ust. 2 ustawy emerytalnej, a co zostało powtórzone w punkcie(...) „Informacji” znajdujących na wniosku o emeryturę.

W ocenie Sądu błędne jest powoływanie się wnioskodawczyni na treść art. 10 ust. 3 ustawy emerytalnej. Wskazany przepis przewiduje uwzględnienie do ogólnego stażu ubezpieczeniowego tzw. okresów uzupełniających, na które składają się:

- okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki,
- przypadające przed dniem 1 lipca 1977 roku okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia,
- przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 roku okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia.

Dotyczy to sytuacji, gdy okresy składkowe i nieskładkowe wymienione w art. 6 i 7 ustawy emerytalnej są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu. W świetle art. 10 ust. 3 ustawy emerytalnej okresów uzupełniających nie uwzględnia się, jeżeli zostały one zaliczone do okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty, na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników.

W niniejszej sprawie organ rentowy nie zaliczał przy ustalaniu emerytury okresów pracy w gospodarstwie rolnym jako okresów uzupełniających, ponieważ wziął pod uwagę okres zatrudnienia na podstawie umowy agencyjnej w Gminnej Spółdzielni (...). W związku z tym nie było potrzeby stosowania art. 10 ustawy emerytalnej.

Sąd Okręgowy uznał, że organ rentowy ustalając prawo i wysokość emerytury wnioskodawczyni wydał decyzję zgodną z powołanymi przepisami ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jak i rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe.

Od tego wyroku apelację wniosła wnioskodawczyni U. M. zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucała błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie okresu wykonywania pracy na podstawie umowy agencyjnej, która to praca nie powinna zostać zaliczona, bo ten okres został uwzględniony przez KRUS.

Wnosiła o zmianę wyroku poprzez wyeliminowanie okresu pracy w Gminnej Spółdzielni (...) w B., który został zaliczony przez KRUS.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny nie stwierdza naruszenia prawa materialnego, ani błędnych ustaleń faktycznych.

Wbrew zarzutom apelacji stan faktyczny był bezsporny – okres ubezpieczenia wnioskodawczynie został ustalony prawidłowo, a spór dotyczył wyłącznie możliwości ustalenia stażu ubezpieczeniowego bez uwzględnienia jednego z okresów składkowych.

Żądanie wnioskodawczynie, aby wysokość emerytury ustalić w oparciu o stażu ubezpieczeniowy wybrany przez nią z pominięciem udowodnionego okresu składkowego jest całkowicie pozbawione podstaw.

Sąd Apelacyjny w całej rozciągłości podziela zarówno ustalenia faktyczne, jak i wnioski prawnicze zawarte w motywach zaskarżonego wyroku. W tej sytuacji nie zachodzi potrzeba ich powtarzania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 1997 roku II UKN 61/97 – OSNAPiUS 1998/3/104, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 roku I PKN 339/98 – OSNAPiUS 1998/24/776). Podnieść należy dodatkowo, że skarżąca argumentami przytoczonymi w apelacji w żaden sposób nie podważyła zasadności stanowiska Sądu pierwszej instancji, prezentując własną interpretację przepisów nie znajdującą oparcia w ich treści. Podnoszone zarzuty świadczą o niezrozumieniu przez skarżącą treści przytoczonych przepisów i nie mają znaczenia dla oceny prawidłowości wydanego wyroku.

Z tych względów i na mocy art.385 KPC Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji.